

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119285762
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119285762.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 258 713, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom 811 01 Bratislava - Staré Mesto, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: K. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX E. E., B. XXXX/XX, t. č. O. I. - G. Y., XXX XX E. E., L. XX, o zaplatenie 2 768,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20Csp/55/2019 - 83 zo dňa 10.09.2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20Csp/55/2019 - 83 zo dňa 10.09.2019 p o t v r d z u j e .

II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) výrokom I. žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu premlčania nároku žalobcu a výrokom II. rozhodol o trovách prvoinštančného konania a vyslovil, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov tohto konania voči žalobcovi.

1.1. Súd prvej inštancie konštatoval v odôvodnení rozsudku skutkový a právny základ uplatneného nároku žalobcu, ktorý sa domáhal od žalovanej zaplatenia 2 768,70 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 30 % ročne zo sumy 2 309,32 eur od 19. 05. 2016 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2 734,70 eur od 19. 05. 2016 do zaplatenia spolu s nárokom na náhradu trov konania titulom uzatvorenej Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 02. 02. 2012, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovanou (ďalej „úverová zmluva“). Žalobca uviedol, že s účinnosťou ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902 (nástupnícka spoločnosť). Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a. s. (ďalej len Cetelem) v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom.

1.2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 a 9, § 54a, § 565 a § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej „Občiansky zákonník“, alebo len „OZ“). Následne okresný súd konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaná so spoločnosťou Cetelem dňa 02. 02. 2012 uzatvorila úverovú zmluvu, obsahom ktorej bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanej úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v zmluve a záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou mesačných splátok. Podľa bodu 1.5 Úverovej zmluvy boli poukázané peňažné prostriedky predajcovi. Podľa bodu 3.1 ÚZ žalovaná bola oprávnená čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru. Žalovaná vyčerpala z úverového rámca peňažné prostriedky vo výške 2 766,94 eur tak, že sumu 2 679,54 eur čerpala výbermi v hotovosti z bankomatov a sumu 87,40 eur predstavujú poplatky v súlade s úverovou zmluvou.

1.3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalovaná mala povinnosť riadne a včas úver splácať, svoj záväzok včas a riadne neplnila a uhradila len časť dlžnej sumy vo výške 657,45 eur ako vyplýva z výpisu z úverového účtu. Na predžalobné výzvy nereagovala. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok Cetelem vyhlásil dňa 18. 05. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh stal splatný v celom rozsahu. Žalovaná má neuhradené záväzky v celkovej výške 2 768,70 eur, z toho suma 2 309,32 eur je zvyšok dlžnej úverovej istiny, suma 362,15 eur dlžné úroky z úveru, suma 63,23 eur dlžné poistné z úveru, suma 34 eur náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Žalobca predložil výpis z úverového účtu žalovanej, z ktorého sú zrejmé dátumy splatnosti a výška predpísaných splátok a všetky pohyby na jej úverovom účte. Žalovaná uvedené listinné dôkazy nerozporovala.

1.4. Súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 54a OZ a § 879v OZ skúmal a prihliadol na premlčanie uplatňovanej pohľadávky ex offio. Následne vyhodnotil premlčanie nároku žalobcu a vyslovil záver : „Spoločnosť Cetelem v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok vyhlásila dňa 18. 05. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa celý dlh stal zročným naraz podľa predloženého listinného dôkazu - výpisu z úverového účtu i s poukazom na list zo dňa 24. 05. 2016 o oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Poslednú platbu, ktorú žalovaná vykonala bola prevodom zo dňa 21. 10. 2015, iná platba vykonaná nebola, t. j. odo dňa tejto splátky začala bežať premlčacia lehota. Žaloba bola podaná na tunajší súd žalobcom dňa 15. 05. 2019, lehota trojročná na uplatnenie uplynula dňa 22. 10. 2018, t. j. pred podaním žaloby. Žalobca uvádza, že istinu predčasne zosplatnil dňa 18. 05. 2016 avšak z výpisu vyplýva predčasná splatnosť istiny ku dňu 30. 10. 2015. Premlčacia lehota podľa § 103 druhej vety OZ začala plynúť odo dňa zročnosti splátky od platnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá a premlčacia lehota nezačala plynúť dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Súd potom žalobu z dôvodu premlčania zamietol.“

1.5. O náhrade trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP a vyslovil, že žalovaná si nárok na náhradu trov konania neuplatnila, súd potom rozhodol tak, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov tohto konania voči žalobcovi.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v rozsahu sumy 1.806,50 eur s príslušenstvom v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1. V odvolaní zopakoval právny titul, z ktorého si uplatnil nárok v predmetnom spore a zdôraznil, že sa domáhal nároku titulom neuhradených záväzkov žalovanej z uzavretej Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 02.02.2012. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur, pričom žalovaná po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 2.766,94 eur. Svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila a uhradila žalobcovi do dňa podania žaloby len časť dlžnej sumy a to 657,45 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 18.05.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu.

2.2. Pokiaľ súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok z úverovej zmluvy nemožno priznať z dôvodu premlčania práva v celom rozsahu podľa

§ 103, § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, s takýmto posúdením veci žalobca nesúhlasí. Následne odvolateľ citoval ustanovenia § 101, § 103, § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a namietla, že sa nemôže stotožniť s názorom konajúceho súdu, že premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Premlčacia doba na zaplatenie dlhu (splatného v splátkach), v ktorom vystupuje v pozícii dlžníka spotrebiteľ, by podľa názoru prvoinštančného súdu mala začať plynúť skôr ako reálne dôjde k zosplateniu dlhu, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Podľa názoru žalobcu z Občianskeho zákonníka, najmä z 8. hlavy 1. časti určujúcej dĺžku premlčacej doby, nevyplýva, že veriteľ, ktorého dlžník je spotrebiteľom, by mal byť akokoľvek ukrátený o svoje právo na uplatnenie svojich pohľadávok v zákonom priznanej všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Žalobca má za to, že z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Predmetné zákonné ustanovenie predstavuje právo veriteľa, nie jeho povinnosť. Ak by veriteľ nevyužil svoje právo na splatenie celého zvyšku dlhu, naďalej by bol oprávnený požadovať len zaplatenie už splatných splátok, t.j. premlčacia doba by plynula každej splátke samostatne. Zo súdom uplatňovaných ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva len obmedzenie veriteľa, za akých podmienok môže uplatniť svoje právo na zosplatenie celej pohľadávky, t.j. až po uplynutí 3 mesiacov s omeškaním splatnej splátky. Predmetné ustanovenia však nemajú žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby. Do momentu predčasného zosplatenia dlhu (18.05.2016) sa jednotlivé mesačné splátky premlčávajú samostatne a až ku dňu 18.05.2016 sa mohli stať splatnými zvyšné splátky splatné po 10.06.2016. Odvolateľ argumentoval, že okresný súd mal za to, že žalobca dodržal postup v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže na základe predloženého oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bol úver veriteľom zosplatený až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok.

2.3. Pokiaľ tak žalobca vyhlásil dňa 18.05.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu, nasledujúci deň, t.j. 19.05.2016 žalobca mohol svoje právo vykonať prvý raz. Žalobný návrh bol podaný na súd dňa 13.05.2019, t.j. v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splátok zosplatených k 18.05.2016. Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa žalobca nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu, ktorým žalobe nevyhovelo a je toho názoru, že súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok minimálne v rozsahu sumy 1.806,50 eur s príslušenstvom, predstavujúcu istinu splatnú po mimoriadnom zosplatení úveru. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam žalobca žiada, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že s dôvodmi odvolania nesúhlasí a je toho názoru, že súd prvej inštancie vec posúdil správne a rozhodol v súlade so slovenským právnym poriadkom. Súhlasí s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku a má za to, že pohľadávka žalobcu je premlčaná v celom jej rozsahu (istina aj príslušenstvo). Uviedla, že dňa 02.02.2012 uzavrela zmluvu o revolvingovom úvere so žalobcom, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úverového rámca do výšky 5.000 eur. Poslednú úhradu vykonala 21.10.2015 vo výške 60 eur. Je toho názoru, že premlčacia doba na uplatnenie pohľadávky začala plynúť odo dňa úhrady predmetnej splátky. Pohľadávka uplatnená žalobcom je premlčaná spolu s príslušenstvom, nakoľko zosplatením istiny začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie pohľadávky ako celku - tak istiny ako aj príslušenstva. Je tak zjavné, že nárok žalobcu je premlčaný dňom 22.10.2018. Žalobca podal žalobu na súd dňa 15.05.2019, z čoho je zjavné, že k jej podaniu došlo v čase, kedy pohľadávka už bola premlčaná a teda žalobcovi nie je možné priznať nárok, ktorý si žalobou uplatnil. Vzhľadom k uvedenému žalovaná žiada, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej len v stručnosti uviedol, že zotrúva na podanom odvolaní.

5. Žalovaná v následnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu taktiež len v stručnosti uviedla, že sa pridrižiava svojho predošlého písomného podania.

6. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“, alebo „Civilný sporový poriadok“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom

meritórnom výroku I. a v závislom výroku II. o trovách prvoinštančného konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Pred samotným meritórnym posúdením veci odvolací súd konštatuje právne relevantné skutočnosti, ktoré nastali v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd mal predbežným posúdením veci a skúmaním podmienok pre konanie a rozhodovanie odvolacieho súdu ustálené, že predmetom odvolacieho konania (vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania) bude skúmanie správnosti právneho posúdenia premlčania nároku žalobcu súdom. V konkrétnom prípade však je relevantné aj to, že súd prvej inštancie pristúpil k skúmaniu premlčania nároku bez procesnej aktivity protistrany - žalovanej a ex offo, s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka prihladol na premlčanie a nárok žalobcu sčasti ako premlčaný zamietol. Odvolací súd mal vedomosť o tom, že procesným podaním zo dňa 17.06.2020 Okresný súd Martin podal na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade predmetného zákonného ustanovenia § 54a vety prvej Občianskeho zákonníka s Ústavou SR podľa čl. 125 Ústavy SR, ktorý prijal Ústavný súd SR dňa 30.07.2020 a bol zaevidovaný pod evidenčným číslom spisu : 1730/2020. Z obsahu predmetného návrhu o súlade právneho predpisu s Ústavou SR mal odvolací súd preukázané, že podstatou argumentácie navrhovateľa (Okresný súd Martin) v uvedenej veci je skutočnosť, že súd dospel k záveru, že uvedená úprava následkov premlčania práva a prihladania naň ex offo súdom nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, a to s jej ust. čl. 47 ods. 3, čl. 46 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 1 ods. 1. Z tohto dôvodu aj svoje konanie prerušil a podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade ustanovenia § 54a vety prvej Občianskeho zákonníka s Ústavou SR. Odvolací súd bol vzhľadom na uvedené toho názoru, že predmetom konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 Ústavy SR, ktoré inicioval návrhom Okresný súd Martin, mala byť vyriešená otázka zásadného právneho významu aj z hľadiska právneho posúdenia uplatneného nároku v danej veci. Keďže vyriešenie tejto otázky mohlo mať zásadný vplyv aj na rozhodnutie odvolacieho súdu o odvolaní žalobcu, odvolací súd uznesením č. k. 14CoCsp/5/2020-124 zo dňa 26.01.2021 rozhodol o prerušení odvolacieho konanie podľa ustanovenia § 164 CSP do skončenia konania o ústavnom návrhu na konanie o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý bol podaný na Ústavný súd SR Okresným súdom Martin dňa 30. 07. 2020.

8. Ústavný súd SR v predmetnej veci, vedenej následne pod sp. zn. PL. ÚS 5/2021 o návrhu Okresného súdu Martin na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade ustanovenia § 54a prvej vety zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov s Ústavou Slovenskej republiky rozhodol dňa 12. mája 2021 a návrh odmietol. Odvolací súd vzápätí uznesením č.k. 14CoCsp/5/2020-131 zo dňa 19. mája 2021 rozhodol o pokračovaní v konaní v súlade s ustanovením § 165 ods. 1 CSP, nakoľko odpadla prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo.

9. Odvolací súd tak pristúpil k vecnému prieskumu správnosti a zákonnosti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu vymedzenom odvolacími dôvodmi žalobcu. Je zrejmé, že predmetom odvolania je právne posúdenie premlčania nároku žalobcu a to z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia počiatku plynutia a tým aj uplynutia všeobecnej premlčacej doby. Odvolací súd, s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie Ústavného súdu SR konštatuje, že súd prvej inštancie bol oprávnený aj sám, bez procesnej námietky protistrany, posudzovať eventuálne premlčanie uplatneného nároku žalobcu, avšak už s posúdením počiatku plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby tak, ako ho ustálil súd prvej inštancie, keď konštatoval, že posledná platba žalovanej bola zo dňa 21. 10. 2015 a. odo dňa tejto splátky začala bežať premlčacia doba a podľa záverov súdu potom trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku uplynula dňa 22. 10. 2018, takéto právne posúdenie neobstojí a nie je súladné s okresným súdom citovaným a aj aplikovaným ustanovením § 103 vety druhej OZ.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Podľa článku 8 Civilného sporového poriadku sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

15. Podľa čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

16. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

17. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

18. Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

19. Pokiaľ bolo plnenie peňažného dlhu v zmluve dohodnuté v splátkach, je veriteľ oprávnený od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa zmluvných dojednaní účastníkov zmluvného vzťahu. Je nesporné, že každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich všeobecná trojročná premlčacia doba v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka plynie samostatne a to odo dňa, kedy sa tá-ktorá splátka stala zročnou (§ 103 vety prvej OZ). V zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka je veriteľ oprávnený, ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené, žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, avšak v zmysle dikcie zákona toto právo môže veriteľ využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci zosplatnený dlh, potom začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 vety druhej OZ). To však platí len v prípade, keď veriteľ využil svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 OZ). Ak sa tak nestalo a veriteľ stratil právo žiadať od dlžníka zaplatenie celého dlhu, premlčacia doba celého dlhu prestane plynúť a opäť plynie len premlčacia doba pre jednotlivé splátky, a to do ich splatnosti. Premlčacia doba pre celú pohľadávku však začne plynúť znova, ak dlžník nespĺni v určenom termíne ani ďalšiu splátku. V súvislosti so zákonom vyžadovanými podmienkami pre právne účinné jednorazové predčasné zosplatenie celého dlhu je nevyhnutné zdôrazniť, že osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako lex specialis k všeobecnému ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka s tým, že dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V tomto však je potrebné zdôrazniť, že citované zákonné ustanovenia § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ upravujú len zákonné podmienky pre konštatovanie platného a účinného predčasného zosplatenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky a samo osebe nemajú vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka. Nedochádza teda k „posunu“ počiatku plynutia premlčacej doby až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, s prihľadnutím a zohľadnením aj uplynutia 15 dní od upozornenia spotrebiteľa na úmysel veriteľa jeho dlh zosplatiť pre nezaplatenie splátky.

20. V nadväznosti na vyššie konštatované všeobecné skutočnosti vyplývajúce z platnej právnej úpravy potom odvolací súd konštatuje, že pokiaľ mal súd prvej inštancie v úmysle ex offo skúmať premlčanie

nároku veriteľa, musel sa prejudiciálne vysporiadať aj s otázkou platnosti predčasného zosplatnenia pohľadávky pôvodného veriteľa práve s ohľadom na to, či aplikovať na počiatok plynutia premlčacej doby ustanovenie § 103 vety prvej OZ, alebo § 103 vety druhej OZ.

21. Predmetom sporu, ktorý si uplatnil žalobca, ako univerzálny právny nástupca v dôsledku cezhraničného zlúčenia pôvodného veriteľa - spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, bol nárok vyplývajúci zo Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytnutí platobných služieb, ktorú dňa 02.02.2012 uzavrel pôvodný veriteľ so žalovanou, ako dlžníkom. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000 eur. Žalovaná vyčerpala z úverového rámca peňažné prostriedky vo výške 2 766,94 eur tak, že sumu 2 679,54 eur čerpala výbermi v hotovosti z bankomatov a sumu 87,40 eur predstavujú poplatky v súlade s úverovou zmluvou. Žalovaná uhradila len časť dlžnej sumy vo výške 657,45 eur ako vyplýva z výpisu z úverového účtu, predloženého ako dôkaz. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok a porušenia zmluvných povinností vyhlásil pôvodný veriteľ dňa 18. 05. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh stal splatný v celom rozsahu. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 13.09.2016 oznámil žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru z titulu predmetnej zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 30.10.2015. Všetky tieto skutočnosti sú podporované listinnými dôkazmi.

22. Odvolací súd poznamenáva, že spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, ktorý je predmetom sporu, ani žalobca v spore nespochybňoval. Ako už odvolací súd konštatoval v bode 19. odôvodnenia tohto rozsudku, podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné predčasné zosplatnenie pohľadávky musia byť splnené kumulatívne. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 OZ zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 OZ predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 OZ, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 OZ môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 OZ nie je upravená lehota v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr, táto je upravená v § 565 OZ, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

23. Pokiaľ mal súd prvej inštancie povinnosť prejudiciálne skúmať splnenie podmienok pre platné zosplatnenie úveru vzhľadom k tomu, že mal v úmysle ex offio posudzovať premlčanie nároku žalobcu aj bez procesnej aktivity žalovanej, je nutné konštatovať z obsahu spisu, že žalobca žiadne konkrétne dôkazy, preukazujúce splnenie zákonných podmienok pre platné a zákonné zosplatnenie úveru súdu v konaní nepredložil (pisomná výzva veriteľa po tom, čo je spotrebiteľ v omeškaní viac ako 3 mesiace obsahujúca výzvu na zaplatenie zameškaného dlhu a najmä s výslovným upozornením na následné využitie práva veriteľa úver jednorazovo zosplatniť) a súd tak nemal v konaní preukázané, že pôvodný veriteľ dodržal postup a zákonné podmienky vyplývajúce mu z ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Pokiaľ žalobca predložil ako listinný dôkaz len Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. 42657884991100 zo dňa 24.05.2016 (č.l. 24 spisu), v ktorom je dlžníčka - žalovaná už len následne upovedomená veriteľom o tom, že ku dňu 18.05.2016 sa stal splatným jej

dlh z predmetnej zmluvy o úvere v celom rozsahu, tento dôkaz celkom zjavne pre vyvodenie záveru o platnom a zákonom zosplatnení pohľadávky veriteľa nemôže obstať. Napriek nedostatku dôkazov o splnení podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu však súd prvej inštancie zjavne pri svojich záveroch vychádzal z premisy, že daný úver bol pôvodným veriteľom zosplatnený platne a zákonne. Súd prvej inštancie tak zjavne vychádzal zo skutočnosti, ktorú aj konštatoval v bode 9. odôvodnenia rozsudku, že žalovaná žalobcom predložené listinné dôkazy nerozporovala.

24. Odvolací súd z obsahu spisu konštatuje, že žalovaná mala vytvorený procesný priestor pre to, aby mohla účinne produkovať všetky prostriedky procesnej obrany, spochybňovať žalobcove tvrdenia a vyvracať ním predložené dôkazy relevantnými protidôkazmi, resp. aspoň skutkovými či právnymi tvrdeniami spochybňujúcimi skutkové a právne tvrdenia žalobcu. Odvolací súd z obsahu spisu mal za preukázané, že súd prvej inštancie vyzval žalovanú uznesením č.k. 20Csp/55/2019-64 zo dňa 13.06.2019 podľa § 167 ods. 2 CSP, aby sa vyjadrila v lehote 20 dní k žalobe a zaslaným prílohám, s poučením podľa § 153 ods. 2 a § 167 ods. 3 CSP. Uznesenie súdu, žaloba spolu v prílohách, ako aj osobitné poučenie pre spotrebiteľa o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 CSP boli doručené žalovanej dňa 17.06.2019 (č.l. 67 spisu). Žalovaná na skutkové a právne tvrdenia žalobcu nereagovala. Rovnako z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní, konanom dňa 10.09.2019, na ktorom sa žalovaná osobne zúčastnila, potvrdila, že uzavrela zmluvu o úvere, tvrdila dokonca, že „na uvedenú sumu nezaplatila nič“, celkovo sa nevedela vyjadriť k podmienkam splácania, no čo je podstatné, žalovaná nespochybnila žiadne skutkové či právne tvrdenie žalobcu, ani ním predložené listinné dôkazy (č.l. 81 spisu). Možno potom mať za to, že súd prvej inštancie bol oprávnený vychádzať v súlade s ustanovením § 186 ods. 2 CSP zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

25. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na zásadu kontradiktórnosti sporového súdneho konania s poukazom na dôkaznú povinnosť vyplývajúcu stranám sporového konania z čl. 8 CSP v spojení s § 149 a § 153 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Je tak možné skonštatovať, že žalobca v konaní na podporu preukázania svojich skutkových a právnych tvrdení predložil určité listinné dôkazy - najmä prehľad platieb a výpis z úverového účtu žalovanej (č.l. 17-21, č.l. 22-23 a č.l. 74 p.v - 75 spisu) a Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru (č.l. 24-25 spisu). Bolo potom na protistrane - teda žalovanej, aby produkovala relevantné prostriedky procesnej obrany voči žalobcom produkovaným prostriedkom procesného útoku za účelom ich vyvrátenia, resp. spochybnenia. Pokiaľ žalovaná v spore neprodukovala žiadne prostriedky procesnej obrany, ktorými by hodnoverne spochybnila a vyvrátila listinné dôkazy žalobcu, je nutné vychádzať z obsahu týchto listinných dôkazov žalobcu, pretože žiadny dôkaz vyvracajúci hodnovernosť dôkazov predložených žalobcom žalovaná v spore neprodukovala, ale ani ich nespochybnila.

26. Ohľadom ustálenia počiatku plynutia premlčacej doby potom odvolací súd vychádza z nespochybnených listinných dôkazov a teda, že k predčasnému zosplatneniu dlhu žalovanej došlo v súlade s podmienkami uvedenými v ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a pôvodný žalobca dlh ku dňu 18.05.2016 zosplatnil. Avšak záver, ktorého sa žalobca v rámci odvolacích dôvodov dovoláva, že je nutné počiatok plynutia všeobecnej premlčacej doby posudzovať odo dňa nasledujúceho po mimoriadnom zosplatnení celého záväzku vyplývajúceho z predmetnej revolvingovej zmluvy, teda odo dňa 19.0. 2016, nemá oporu v žiadnom zo zákonných ustanovení. Naopak, odvolací súd pokiaľ vychádzal z premisy, že došlo k platnému zosplatneniu celého dlhu, následne s poukazom na ustanovenie § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka konštatuje, že nastala hypotéza predpokladaná v predmetnom zákonom ustanovení a to, že došlo k zmene obsahu záväzku v dôsledku toho, že pre nesplnenie niektorej zo splátok sa stal zročným celý dlh, potom v súlade s citovaným zákonným ustanovením § 103 vety druhej OZ začala plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V tomto aj odvolací súd konštatuje nesprávnosť právnych záverov prijatých súdom prvej inštancie, ktorý síce správne s poukazom na ustanovenie § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka v dôsledku akceptovania predčasnosti zosplatnenia celého dlhu však pri posudzovaní počiatku plynutia premlčacej doby vychádzal odo dňa uskutočnenia poslednej vykonanej splátky žalovanou (teda odo dňa 20. 10. 2015), od ktorého dňa potom aj prvoinštančný súd nesprávne posudzoval počiatok plynutia trojročnej premlčacej doby. Z dikcie ustanovenia § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka však jednoznačne vyplýva, že v prípade, že sa stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky a nie splnenej splátky (poslednej splnenej splátky) tak, ako nesprávne vyvodil súd

prvej inštancie. Odvolací súd s poukazom na obsah nespochybných listinných dôkazov (č.l. 17-21, č.l. 22-23 a č.l. 74 p.v - 75 spisu) potom konštatuje, že pokiaľ z ich obsahu jednoznačne vyplýva, že žalovaná skutočne vykonala poslednú splátku na predmetný spotrebiteľský úver dňa 20. 10. 2015, deň zročnosti nasledujúcej nesplnenej splátky bol 10. 11. 2015 (pretože v zmysle dojednaných podmienok v úverovej zmluve bola splatnosť jednotlivých splátok 10. dňa mesiaca). Je potom možné vyvodiť, že všeobecná premlčacia doba vyplývajúca z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, teda odo dňa nasledujúceho (11. 11. 2015) a uplynula dňom 11. 11. 2018. V tomto sú potom nesprávne závery súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval, že všeobecná premlčacia doba uplynula dňa 22. 10. 2018. Toto nesprávne vyhodnotenie počiatku plynutia všeobecnej premlčacej doby aj stanovenie nesprávneho dátumu uplynutia všeobecnej premlčacej doby však nemá vplyv na vecnú správnosť meritórneho rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku. Nesporné je, že žalobca podal na príslušný súd žalobu dňom 15. 5. 2019 a pokiaľ premlčacia doba na uplatnenie práva žalobcu uplynula dňom 11. 11. 2018, je tak zrejmé, že žaloba bola podaná oneskorene a súd prvej inštancie potom správne žalobu z dôvodu jej premlčania zamietol v celom rozsahu.

27. Odvolací súd už len pre úplnosť poznamenáva, že hoci nie je v spore preukázané listinne, či boli skutočne splnené zákonné predpoklady pre platné a zákonné predčasné zosplatenie úveru z predmetnej úverovej zmluvy, a teda ani nie je zrejmé, ktorá konkrétna zameškaná splátka predčasnú splatnosť vyvolala, avšak pokiaľ žalobca predložil listinný dôkaz, že jeho právny predchodca predmetný úver mimoriadne zosplatil ku dňu 18. 5. 2016, pokiaľ možno vychádzať z premisy, že došlo k platnému zosplateniu a taktiež v súlade s podmienkami vyplývajúcimi z ustanovenia § 53 ods. 9, v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, potom najneskoršia splátka, ktorá mohla vyvolať predčasné zosplatenie, tak mohla byť maximálne splátka splatná 10. 12. 2015 (pri akceptovaní nutnosti trojmesačného omeškania a doby nevyhnutnej na doručenie výzvy veriteľa na zaplatenie dlhu so súčasným upozornením na jeho zámer využiť právo predčasne zosplatiť úver v lehote nie kratšej ako 15 dní), ale aj v tomto prípade by premlčacia doba uplynula najneskôr dňom 11. 12. 2018 a aj v tomto prípade najpriaznivejšom pre žalobcu, by bolo nutné konštatovať premlčanie celého uplatneného nároku žalobcu, ktorý sám nespochybuje zákonné predčasné zosplatenie celého dlhu svojho právneho predchodcu.

28. Z vyššie konštatovaného právneho záveru potom vyplýva, že napriek neprávnomu právnomu posúdeniu počiatku plynutia aj dátumu uplynutia premlčacej doby súdom prvej inštancie je nutné konštatovať vecnú správnosť meritórneho výroku I. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie nárok žalobcu zamietol v celom rozsahu, z dôvodu jeho premlčania.

29. Odvolací súd preto, s poukazom na vyššie uvedené dôvody, rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom meritórnom výroku I. ohľadom zamietnutia nároku z dôvodu jeho premlčania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. V nadväznosti na správnosť meritórneho výroku I. a nemožnosti rozhodnúť v neprospech odvolateľa (princíp zakotvený v čl. 16 ods. 3 CSP), je potom nutné potvrdiť aj závislý výrok II. o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie vyslovil, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, keďže žalovaná odvolanie nepodala, hoci odvolací súd konštatuje, že vecne správny by bol výrok, že súd prvej inštancie žalovanej náhradu trov konania nepriznáva (v konaní si ich neuplatnila), nakoľko v zmysle zásad upravených v § 255 ods. 1 CSP jej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania ako procesne plne úspešnej strane sporu vznikol.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 ods. 1 CSP) a vyslovil, že žalovanej, ktorej by ako procesne plne úspešnej strane v odvolacom konaní inak vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči procesne neúspešnému žalobcovi, náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, nakoľko žalovanej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).